

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๔.๑/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๓/๒๕๖๕

(คำร้องต่อเนื่อง)

วันที่ ๒๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง { นายจรัส แก้วจันทร์ ผู้ร้อง
องค์กรของรัฐ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และองค์กรอิสระ ผู้ถูกร้อง

เรื่อง คำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๖๕

ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนื่องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายจรัส แก้วจันทร์ (ผู้ร้อง) ยื่นคำร้องขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ เนื่องจากผู้ร้องเห็นว่า ผู้ร้องและนางสาวน้ำฝน เข้มทอง เป็นสามีภริยา แม้ไม่ได้จดทะเบียนสมรส เมื่อนางสาวน้ำฝนได้รับความเดือดร้อนเสียหาย และได้รับผลกระทบจากการกระทำของผู้ถูกร้อง อันเนื่องจากการร้องเรียนการทุจริต ละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิหรือเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคลจากการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่รับเรื่องร้องเรียน ผู้ร้องซึ่งเป็นสามีย่อมต้องคุ้มครองบุคคลภายในครอบครัว อีกทั้งเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นเรื่องทุจริตเรียกรับเงิน เป็นภัยต่อการบริหารราชการแผ่นดินและผลประโยชน์ของชาติ ผู้ร้องเป็นบุคคลผู้ถูกละเมิดสิทธิและเสรีภาพโดยตรงจากการกระทำของผู้ถูกร้องที่ไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญยังไม่ได้วินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่และการใช้อำนาจของรัฐ หน่วยงานรัฐ หรือองค์กรของรัฐ

- ๒ -

ที่ยอมให้มีการทุจริต แสวงหาผลประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย หลีกเลี่ยงการบังคับใช้กฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิหรือเสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ที่ได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย

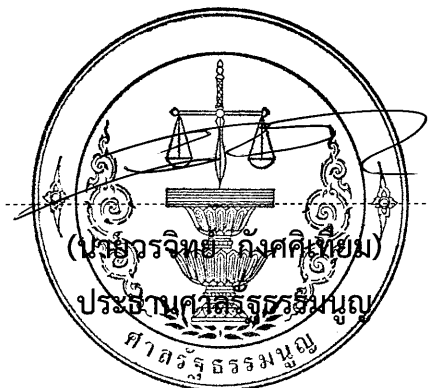
ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ทบทวนคำสั่ง ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนืองและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้อง ขอคัดค้านคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ที่ศาลรัฐธรรมนูญ มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย โดยผู้ร้องอ้างว่าถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพและได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยตรง ขอให้ทบทวนคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญที่ ๔/๒๕๖๕ นั้น ข้อเท็จจริงตามคำร้องต่อเนือง มีลักษณะเป็นการขออุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ ไม่มีบทบัญญัติให้บุคคลมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัย หรือคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ร้องไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว กรณีไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๓ -

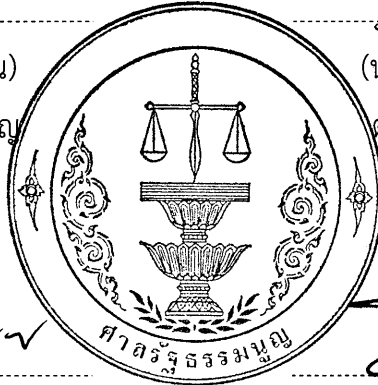
(คำสั่งที่ ๔.๑/๒๕๖๕)

(นายทวิเกียรติ มินะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หะวานนท์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนattel เทพพิทักษ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ